

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 266/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. P., P., zastúpeného advokátom Mgr. S. I., Advokátska kancelária, P., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov o začatí konkurzného konania na majetok dlžníka Mgr. L. K. sp. zn. 1 K 58/2012 z 19. decembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. P. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2013 elektronickými prostriedkami doručená sťažnosť Ing. J. P., P. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená písomným podaním doručeným 10. mája 2013, ktorou namietal porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé

súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor“) uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) o začatí konkurzného konania na majetok dlžníka Mgr. L. K. (ďalej len dlžník“) sp. zn. 1 K 58/2012 z 19. decembra 2012 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd vydal napadnuté uznesenie o začatí konkurzného konania na majetok dlžníka na návrh iného veriteľa, teda nie sťažovateľa.

Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že právoplatným napadnutým uznesením „*sa porušili jeho*“ označené „*základné práva*“, pretože „*uvedeným rozhodnutím (nebolo doručované iba zverejnené v OV), ktoré už nie je možné zmeniť alebo zrušiť žiadnym riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom bolo pôvodné exekučné konanie v ktorom mal sťažovateľ procesné postavenie oprávneného a dlžník povinného, zastavené v dôsledku vyhlásenia konkurzu, ktorý sťažovateľ pokladá za nezákonný a neústavný, pričom aj napriek písomným výhradám so závažnými zisteniami a podozreniami z trestnej činnosti, konkurzný súd neprihliadol na dôvodné podania a ustanovil správcu konkurznej podstaty, ktorý už vykonáva úkony pre speňaženie majetku - nehnuteľnosti dlžníka (úpadcu) a v prípade predaja jeho nehnuteľnosti bude definitívne a nezvratné zmarená právoplatným rozsudkom priznaná pohľadávka sťažovateľa vo výške 56.429,66 € + príslušenstvo. Preto žiadame aj urýchlené zablokovanie nehnuteľnosti vo forme obmedzenia činnosti správcu pri jej speňažovaní.*“.

S poukazom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„*1. Okresný súd v Prešove Uznesením č.k. 1 K 58/2012 zverejnené v Obchodnom vestníku 49/2013 dňa 11.3.2013 p o r u š i l základné právo sťažovateľa Ing. J. P. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu garantované Ústavou SR čl. 46 ods. 1 a porušil základné právo sťažovateľa vlastníť majetok garantované Ústavou SR čl. 20 ods. 1.*

2. Zrušuje Uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 1 K 58/2012 ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Mgr. L. K. a prikazuje jeho výmaz z Obchodného vestníka 49/2013 zverejnené dňa 11.3.2013.

3. Zrušuje Uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 1 K 58/2012 zo dňa 19.12.2012 ktorým sa začalo konkurzné konanie proti Mgr. L. K. a prikazuje jeho výmaz z Obchodného vestníka 249/2012 zverejnené dňa 28.12.2012.

4. Priznáva právnenému zástupcovi sťažovateľa náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom SR stanovené vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení zmien, § 11 ods. 2 v spojení s § 14 ods. 1, písm. a, b, za 2 úkony (1. prevzatie a príprava zastúpenia 2. písomné podanie Ústavnej sťažnosti) vo výške 1/6 - iny zo základu na výpočet 56.429,66 € 1 úkon činí 532,70 € + rež. paušál 7,81 €, spolu náhrada trov právneho zastúpenia sťažovateľa 1.081,- €, ktoré je povinný zaplatiť Okresný súd v Prešove, do 3 dní od doručenia nálezu Ústavného súdu.

5. Prikazuje sa Okresnému súdu Prešov, aby obnovil stav pred zisteným porušením základných práv sťažovateľa pokračovaním exekúcie. “

Sťažovateľ zároveň žiadal, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia s odôvodnením, že zverejnením napadnutého uznesenia o vyhlásení konkurzu „sa zastavila exekúcia a tým bol po 13 rokoch prebiehajúceho súdneho sporu, právoplatným rozhodnutím súdov peňažný nárok sťažovateľa zmarený“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa treba považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Sťažovateľ musí teda namietať porušenie svojich základných práv a v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (napr. II. ÚS 3/05, III. ÚS 281/2012).

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) návrh na vyhlásenie konkurzu sa podáva na príslušnom súde (ďalej len „súd“). Návrh na vyhlásenie konkurzu môže podať dlžník, veriteľ, likvidátor dlžníka alebo iná osoba, ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak súd zistí, že návrh na vyhlásenie konkurzu spĺňa zákonom ustanovené náležitosti, najneskôr do 15 dní od doručenia návrhu rozhodne o začatí konkurzného konania. Inak návrh na vyhlásenie konkurzu v rovnakej lehote uznesením odmietne. Uznesenie o začatí konkurzného konania alebo uznesenie o odmietnutí návrhu súd doručí navrhovateľovi; uznesenie o odmietnutí návrhu súd nezverejňuje v Obchodnom vestníku.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak sa konkurzné konanie začalo na základe návrhu veriteľa, súd do piatich dní od začatia konkurzného konania doručí dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu aj s prílohami spolu s výzvou, aby sa do 10 dní od doručenia výzvy vyjadril k návrhu a osvedčil svoju platobnú schopnosť s poučením, že inak bude na jeho majetok vyhlásený konkurz; výzva sa nezverejňuje v Obchodnom vestníku.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že v štádiu konkurzného konania od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu do vyhlásenia konkurzu je účastníkom konania navrhovateľ (daný z okruhu osôb určených v § 11 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a dlžník.

Zo sťažnosti samotnej, ako aj z jej príloh vyplýva, že účastníkom napadnutého konania na strane navrhovateľa je JUDr. V. B., ktorý ako veriteľ dlžníka podal návrh na vyhlásenie konkurzu (začatie konkurzného konania). Sťažovateľ v danom štádiu konkurzného konania nevystupuje v pozícii navrhovateľa, teda v čase vydania napadnutého uznesenia okresného súdu nebol účastníkom konania.

Keďže sťažovateľ nemá v napadnutom súdnom konaní procesné postavenie účastníka konania (nie je navrhovateľom), nemohol v tomto konaní uplatňovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti. Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jeho označených základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 205/04, II. ÚS 564/2011).

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podal sťažovateľ, ktorý nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2013